

മധുരമായ കുട്ടികളേ - നിങ്ങൾ സത്യം-സത്യമായ ആത്മീയ ബ്രാഹ്മണർ പുതിയ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥാപനയ്ക്ക് നിമിത്തമാണ്, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ അശ്വത്തെ (ശരീരം) ഈ യജ്ഞത്തിൽ സ്വാഹ ചെയ്യണം

ചോദ്യം:- അവസ്ഥയെ സ്ഥായിയും (ഏകരസം) ഉറച്ചതാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്താണ്?

ഉത്തരം:- അവസ്ഥ സ്ഥായിയാകുന്നത് അപ്പോഴാണ് എപ്പോഴാണോ നിരന്തരം യോഗത്തിലിരിക്കുന്നത്. യോഗം മുറിയുന്നത് ആതിലേക്കിലും മമതാമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ്, അതുകൊണ്ട് നഷ്ടോമോഹയാകും. ബുദ്ധിയെ പവിത്രമാക്കും. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ധാരണയും പവിത്ര ബുദ്ധിയിൽ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത് അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയാകുന്ന പാത്രം സ്വച്ഛമായിരിക്കണം, ബാബയുമായി യോഗം ബന്ധിച്ചിരിക്കണം.

ഗീതം:- ഇത് തന്നെയാണ് വസന്തം. . . . .

ഓം ശാന്തി. നിരാകാര ശിവ ഭഗവാനുവാച. ആകാര രൂപിയേയോ സാകാര രൂപിയേയോ ഭഗവാൻ എന്ന് പറയില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം നമ്മൾ സംഗമത്തിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ബാബ മനസ്സിലാക്കി തന്നിട്ടുണ്ട് - ഈ സമയം നിങ്ങളെ ദൈവിക സമ്പ്രദായികളെന്ന് പറയില്ല. ഈ സമയം നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണ സമ്പ്രദായികളാണ്. ബ്രാഹ്മണരും ഈ സമയം രണ്ട് പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇതാണ് സത്യമായ ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂലം. ആ ബ്രാഹ്മണർക്ക് സത്യമായ ബ്രാഹ്മണർ മുഖവംശാവലീ ബ്രാഹ്മണരും ഉണ്ടെന്ന കാര്യം അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്കും പരിചയം നൽകേണ്ടതായുണ്ട്. ആരെങ്കിലും വരികയാണെങ്കിൽ അവരോട് ചോദിക്കണം. സ്വയം ബ്രാഹ്മണരാണെന്ന് പറയുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട്. ലൗകിക ബ്രാഹ്മണരിൽ ധാരാളം വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ നിങ്ങൾ ഒരേ ഒരു ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖവംശാവലികൾ സത്യമായ ബ്രാഹ്മണരാണ്. ബ്രഹ്മാവിന്റെ കുട്ടികൾ നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണ-ബ്രാഹ്മണിമാരാണ്. വികാരത്തിലേക്ക് പോകാൻ സാധിക്കില്ല. ചെറിയവരും-വലിയവരും എല്ലാവരും ബ്രാഹ്മണരാണ്. അപ്പോൾ അവർ ശാരീരിക ബ്രാഹ്മണരാണ്. നിങ്ങളാണ് സത്യമായ ആത്മീയ ബ്രാഹ്മണർ, ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖവംശാവലി. നിങ്ങൾക്കറിയാം നമ്മൾ സത്യമായ ബ്രാഹ്മണർ ബ്രഹ്മാവിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്. പരംപിതാ പരമാത്മാവ് തന്റെ പേരക്കുട്ടികളെ പുത്രനിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുത്രൻ പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവാണ്. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ദക്ഷ പ്രജാപതിയുടെയും പേരുണ്ട്. ദക്ഷനെന്ന് ആരും തന്നെയില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ പേരാണ് ദക്ഷ പ്രജാപതിയെന്ന് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അശ്വങ്ങളെ സ്വാഹ ചെയ്തിരുന്നു എന്നുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അശ്വം നിങ്ങളാണ്. അവരിരുന്ന് കഥകളെഴുതിയിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ചില-ചില വാക്കുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്, ഏതുപോലെയാണോ നാടകമുണ്ടാക്കുന്നത്. ഝാൻസിയിലെ റാണിയെന്ന് പേരുണ്ട് എന്നാൽ ആ അഭിനേതാക്കൾ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവരല്ല. കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. തന്റെ ആളുകളെ പട്ടാള സേനാനികളാക്കുന്നു. എന്തൊക്കെയോ സംഭവിച്ചതാണ് പിന്നീട് നാടകമാകുന്നത്. എന്താണോ കടന്ന് പോയത് അതിനെയാണ് പിന്നീട് പുതിയ അഭിനേതാക്കളെയുണ്ടാക്കി വേഷമഭിനയിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ വേഷത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാഭാവികമായി ആത്മാവിൽ പാർട്ട് അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് അത് പ്ലേ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർട്ടിനെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാ മുഖവംശാവലി ബ്രാഹ്മണനും ബ്രാഹ്മണിമാരുമാണ്. ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു രചനയെ പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കുക, അങ്ങനെയല്ല. ഇതും മനസ്സിലാക്കണം. മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുന്നത് മഹാ പ്രളയമുണ്ടായി, പിന്നീട് ആലിലയിൽ സാഗരത്തിൽ കുട്ടി വന്നു എന്നാണ്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുക സാധ്യമല്ല. ബാക്കി ഈ കാര്യം ശരിയാണ്, ബാബ പുതിയ സൃഷ്ടി രചിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും ആദിയിൽ കുട്ടികൾ ഗർഭ കൊട്ടാരത്തിലേക്കാണ് വരുന്നത്. അത് ക്ഷീരസാഗരം പോലെയാണ്. ഇവിടെയുള്ളത് ഗർഭ ജയിലാണ്, വിഷയ സാഗരം. വളരെ ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ഇത് ബാബയിരുന്ന് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. ഇതിന്റെ പേര് തന്നെ സഹജ രാജയോഗം എന്നാണ്. നിങ്ങളാണ് ദേവീ-ദേവതാ ധർമ്മത്തിലുള്ളവർ. നിങ്ങൾ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്ത് രാജാക്കൻമാരുടെയും രാജാവാകും. ലക്ഷ്മീ നാരായണനും അതേ ആളുകൾ തന്നെയായിരിക്കും. അവരുടെ 84 ജന്മങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. ബാബ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു കൽപം മുൻപും നിങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു. ആർ വരികയാണെങ്കിലും ബാബ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു- മുൻപ് എപ്പോഴാണ് കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുള്ളത്? പറയുന്നു, ബാബാ, അയ്യായിരം വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപും കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കൽപം-കൽപം കൽപത്തിന്റെ സംഗമയുഗത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടിക്കൊണ്ടേ വരുന്നു. കണ്ടുമുട്ടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമായ നാടകമാണ്. ബാബ പറയുന്നു എനിക്കും പതിതത്തിൽ നിന്ന്

പാവനമാക്കുന്നതിനായ് വരേണ്ടതായുണ്ട്. ഇടയിൽ വരിക എന്നത് എന്റെ കർത്തവ്യമല്ല. എന്റെ പേര് തന്നെ പതിത പാവനൻ എന്നാണ്. വീണ്ടും ഭാരതത്തെ അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിയെ വന്ന് പാവനമാക്കു എന്ന് പറയുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ ആദിയിൽ ഭാരതത്തിൽ ദേവീ-ദേവതകളുടെ രാജ്യമായിരുന്നു. പണ്ട്-പണ്ട്.... എന്ന് പറയാറില്ലേ. എന്നാൽ എപ്പോൾ? ഇത് അറിയുന്നില്ല. ഏറ്റവും പഴയ മനുഷ്യർ ദേവീ-ദേവതകളാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വസ്തുക്കളും കൊട്ടാരങ്ങളും മാളികകളും കാണിക്കുന്നില്ലേ. ഏറ്റവും പുരാതനമായത് ദേവതകളായിരുന്നു, അവർക്ക് സ്വർണ്ണം കൊണ്ടും വജ്രം കൊണ്ടും രത്നങ്ങൾ കൊണ്ടുമുള്ള കൊട്ടാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 5000 വർഷത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. ഇതിലും പഴയ വസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ഏറ്റവും പുരാതനം ലക്ഷ്മീ-നാരായണനുമല്ല, രാധയും-കൃഷ്ണനുമാണ് ഏറ്റവും പുരാതനം. ലക്ഷ്മീ-നാരായണനും മുൻപുള്ളത് രാധയും കൃഷ്ണനുമല്ലേ. കൃഷ്ണനാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യ സന്താനം. ആത്മാവും പവിത്രം, ശരീരവും പവിത്രം നമ്പർവൺ. മുഖ്യമായ രാജകുമാരനും-രാജകുമാരിമാരുമില്ലേ. ബാബ പറയുന്നു ഞാൻ ഒരു യാത്രികനാണ്. എവിടെ നിന്നുള്ള യാത്രികനാണ്? നിങ്ങൾക്കറിയാം പരംധാമം അഥവാ നിർവ്വാണധാമത്തിൽ നിന്നുള്ള യാത്രികനാണ്. ആത്മാവും തന്നെ യാത്രികനാണ്. ഞാൻ ആത്മാവ് സദാ പാവനമാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങൾ എന്റെ പ്രിയതമകളാണ്. നിങ്ങൾ കറുത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ വെളുത്തതാക്കുന്നു. കറ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഒരു യാത്രികൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും സുന്ദരമാക്കുന്നു. എത്ര അതി സന്തോഷമായ യാത്രികനാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്വാഭാവികമായ ശോഭ ഉണ്ടായിരിക്കും. ദേവതകൾ എത്ര സുന്ദരരാണ്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരുടേത് ഇത് പഴയ ശരീരമാണ്. നിങ്ങൾ സുന്ദരരിൽ നിന്ന് കറുത്തവരാകുന്നു, യാത്രികനാകുന്ന ഞാൻ നിങ്ങളെ വെളുപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ കറുത്ത പഴയ പ്രിയതമയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇതിൽ വന്ന് ഇദ്ദേഹത്തെയും നിങ്ങളെയും വെളുപ്പിക്കുന്നു. ഒരു യാത്രികൻ വന്ന് എത്ര പേരെയാണ് സുന്ദരരാക്കുന്നത്. യാത്രികന്റെ അർത്ഥവും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എപ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ ശ്രീമതത്തിലൂടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് സുന്ദരരാകുക. നിങ്ങൾ ആത്മാവിൽ കറപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കറുത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കറ എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കും? എന്നോടൊപ്പം യോഗം വയ്ക്കുന്നതിലൂടെ. ആ യോഗഅഗ്നിയിലൂടെ കറ ഭസ്മമാകും. യഥാർത്ഥ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ബാബ നിങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു എന്നാൽ നിങ്ങൾ മറന്നു പോകുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യോഗം ശരിയല്ല. നഷ്ടോമോഹ ആയിട്ടില്ല. ബാബ സദാ പാവനം അഥവാ പവിത്രതയുടെ സാഗരനാണ്. നിങ്ങൾക്കറിയാം നമ്മൾ ആത്മാവ് തന്നെയാണ് കലിയുഗിയാകുന്നത് അപ്പോഴാണ് ആഭരണവും വ്യാജമായത് ലഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം ആത്മാവിലെ കറ ഇല്ലാതാക്കണം. ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ. ഇതിനെയാണ് യോഗ അഗ്നി എന്ന് പറയുന്നത്. ശിവബാബ പറയുന്നു ഞാൻ സദാ പാവനമാണ്. ഞാനില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ആര് പാവനമാക്കും? സ്വയം ആത്മാവാണെന്ന് പക്കാ നിശ്ചയം ചെയ്യൂ. നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ 84 ജന്മങ്ങളുടെ കറ പിടിപ്പിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ബാബയോടൊപ്പം യോഗം വയ്ക്കുന്നതിലൂടെ പവിത്രമായി തീരും. ഒരു വികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. അഥവാ ഏതെങ്കിലും അവശേഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് നിരന്തരം പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്തുകൂടാ, പരിശ്രമത്തിലൂടെ മായയുടെ കൊടുങ്കാറ്റിന് ഇളക്കാൻ സാധിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള അവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കണം. അച്ഛൻ ഗൃഹമാകൂ. ഈ ശരീരത്തിനുള്ളിലുള്ള ആത്മാവ് ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ പരിപക്വ അവസ്ഥയിലേക്ക് വരണം അപ്പോൾ വീണ്ടും കർമ്മാതീത അവസ്ഥ വരും. ഒരു വികർമ്മവും അവശേഷിക്കില്ല. ആത്മാവ് പവിത്രമാകും. പരിശ്രമമില്ലേ. പരംപിതാ പരമാത്മാവിനും പാർട്ടുണ്ട്. നമ്മൾ ആ പരമാത്മാവിനെയാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ആ പരമാത്മാവ് എങ്ങനെയാണ് വന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അത് പ്രത്യക്ഷമായി തന്നെയായിരിക്കില്ലേ. അയ്യായിരം വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപും ഭഗവാൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തീർത്തും പ്രാചീന ഭാരതത്തിന്റെ യോഗം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കറിയാം ഇത് അതേ പ്രാചീന രാജയോഗമാണ്. ബാബ പറയുന്നു എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ ഇതിൽ തന്നെയാണ് പരിശ്രമമുള്ളത്. മുഴുവൻ ഓർമ്മയുടെ കാര്യമാണ്. എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ ബാബ ആജ്ഞ നൽകുകയാണ്. എന്നാൽ മായ ആജ്ഞയിലൂടെ നടക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. വിപ്ലവമുണ്ടാക്കുന്നു. ബാബ പറയുന്നു എന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ എന്നെ പോലെ പവിത്രമായി തീരും പിന്നീട് ജ്ഞാന സമ്പന്നരും, ആനന്ദ സമ്പന്നരുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ദയ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ 3 അടി മണ്ണ് ലഭിക്കുന്നില്ല ആ നിങ്ങൾക്ക് ബാബ മുഴുവൻ വിശ്വത്തിന്റെയും ചക്രവർത്തി പദവി നൽകുന്നു അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ശബ്ദത്തിന് ഉപരി പോകുന്നതിനായി മനുഷ്യർ വാനപ്രസ്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നു അർത്ഥം മുക്തി-ധാമത്തിലേക്ക് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുക്തിയും-ജീവൻമുക്തിയും ബാബയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും നൽകാൻ സാധിക്കില്ല. ബാബയിലൂടെ നിങ്ങൾ ആദ്യം ശുദ്ധനിൽ നിന്ന് ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ കാര്യമൊന്നും തന്നെയില്ല, ഇരിക്കുമ്പോഴും- എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും, നടക്കുമ്പോഴും-ചുറ്റിക്കറങ്ങുമ്പോഴും തന്റെ പുരുഷാർത്ഥം

ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ വെളുത്തവരാകുമെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് പവിത്രമായി തീരും. പാവനമായ ബാബ വന്ന് പാവനമാകുന്നതിനുള്ള യുക്തികൾ പറഞ്ഞ് തരുന്നു. അതി സ്നേഹിയായ ബാബയെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മനുഷ്യർ രോഗിയാകുകയാണെങ്കിൽ അവരോട് പറയുന്നു ഇനി ഇന്നയാളെ ഓർമ്മിക്കൂ. എന്നാൽ അങ്ങനെ പറയുന്നതിലൂടെ ആ ഓർമ്മയിരിക്കില്ല. ഇതിൽ വളരെയധികം അഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്, അപ്പോൾ മാത്രമാണ് അന്തിമമനം ശ്രേഷ്ഠമാകുക. നിങ്ങൾക്ക് ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ കഴിയണം. കർമ്മാതീതമാകുക തന്നെ വേണം. യോഗത്തിലൂടെ വികർമ്മങ്ങളെ ഭസ്മമാക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരില്ല. യോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷകളനുഭവിച്ച് മുക്തിധാമത്തിലേക്ക് പോകും, ഇതിലും സംഖ്യാക്രമമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വെളുത്ത യാത്രികൻ ഒരു ബാബയാണ്. എല്ലാ ആത്മാക്കളും യാത്രികരാണ്. എത്ര ദൂരെ നിന്നാണ് പാർട്ടിനയിക്കുന്നതിനായി വരുന്നത്. ഏതുപോലെയാണോ ഭൗതിക അഭിനേതാക്കൾ പാർട്ടിനയിക്കുന്നതിനായി വീട്ടിൽ നിന്ന് വരുന്നത്. ഇത് രാവണന്റെ പരദേശമല്ല. രാവണൻ പതിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വീണ്ടും പതിതരെ പാവനമാക്കി കൂടെ കൊണ്ടു പോകും. പല ഗുരുക്കൻമാർക്കും അസംഖ്യം അനുചരൻമാരുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവർ ആരെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല, സ്വയം തന്നെ പോകുന്നില്ല. വഴിയേ അറിയില്ല. ഒരു ജ്യോതിയും ജ്യോതിയിൽ പോയി ലയിക്കുന്നില്ല. ആത്മാവ് അവിനാശിയാണ്. പൊട്ടി കഷ്ണങ്ങളാകുന്നില്ല. ശരീരമാണ് മരിക്കുന്നത്, കത്തുന്നത്. സ്വയം മൃത്യുവും നടത്താറുണ്ട്. തമ്മിൽ തമ്മിൽ എന്തെങ്കും സംഭവിച്ചു, ആശ പൂർത്തീകരിച്ചില്ല എങ്കിൽ രണ്ട് പേരും ഒരുമിച്ച് മുങ്ങി മരിക്കുന്നു, അവരെയെന്ന് ജീവഘാതകർ മഹാപാപികളെന്ന് പറയുന്നത്. ആത്മ ഘാതകരല്ല, ശരീരമാണ് നശിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് എത്രത്തോളം ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നോ അത്രയും ധാരണ ഉണ്ടാകും. ഇനി ആർ എത്ര തന്നെ നന്നായി മുരളി നടത്തുന്നവരുമാകട്ടെ, എന്നാൽ മായ ഇങ്ങനെയാണ് അത് അത് ഒറ്റ പ്രഹരം കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മായയുടെ ബോക്സിങ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് യുദ്ധ സ്ഥലമല്ല. യുദ്ധത്തിന്റെ മൈതാനമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിൽ എന്തെല്ലാമാണ് ഇരുന്ന് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്, രാത്രിയും-പകലിന്റെയും വ്യത്യാസമുണ്ട്. ജ്ഞാനം പ്രായഃ ലോപമായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ സമയത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ബാക്കി ജഡചിത്രങ്ങൾ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ ശിവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുകയാണെങ്കിൽ ഇത് ശിവബാബയുടെ ക്ഷേത്രമാണെന്ന് പെട്ടെന്ന് തന്നെ പറയും. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുകയാണെങ്കിൽ ഇത് ജേഷ്ഠന്റേതാണെന്ന് പറയും. ഇത് ജഗദംബ മന്ദയുടെ ക്ഷേത്രമാണ്. താഴെ രാജയോഗത്തിന്റെ തപസ്യ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു മുകളിൽ വൈകുണ്ഠത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നവുമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊവിടെ കാണിക്കും. ആരെങ്കിലും മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവർ വൈകുണ്ഠത്തിൽ പോയെന്ന് പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ വൈകുണ്ഠം മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓർമ്മ ചിഹ്നം ഡ്രാമയനുസരിച്ച് കൃത്യമാണ്. ബാബയും മന്ദയും - കാമധേനു ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ പിന്നീട് പശുവാണെന്ന് കരുതി. സന്യാസിമാർ പിന്നീട് പശുവിനെ കാണിച്ച് പറയുന്നു ഇതാണ് കാമധേനുവും കപിൽ ദേവനും. കപിൽ ദേവന്റെ പക്കലാണ് കാമധേനു ഉണ്ടായിരുന്നത്. കഥകൾ അങ്ങനെ ധാരാളമുണ്ട്.

ശിവബാബ പറയുന്നു - ഞാൻ യാത്രക്കാരനാണ്. ഈ ബ്രഹ്മാവ് (ദാദ) ഇങ്ങനെ പറയില്ല. ശിവബാബ പറയുന്നു യാത്രികനായ ഞാൻ സദാ പാവനമാണ്. ഇതാണ് അപവിത്ര വികാരീ ലോകം. അതാണ് നിർവ്വികാരീ ലോകം. ഇത് ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമായ നാടകമാണ്. ബാബയിരുന്ന് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. ലോകത്തിൽ ആരും തന്നെ അറിയുന്നില്ല. ആത്മാക്കൾ നിരാകാരീ ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നവരാണ്. ഇവിടെ വരുന്നത് പാർട്ടിനയിക്കുന്നതിനാണ്. കർമ്മക്ഷേത്രമാണ്. പരംധാമത്തെ കർമ്മക്ഷേത്രമെന്ന് പറയില്ല. ഇതിനെ നാടകമെന്ന് പറയുന്നു. ഭാരതം വ്രജ തുല്യവും കക്കയ്ക്ക് തുല്യവുമാകുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ തന്നെ വർണ്ണങ്ങളാണ്. ബ്രാഹ്മണ വർണ്ണം, ദേവതാ വർണ്ണം, ക്ഷത്രിയ വർണ്ണം, വൈശ്യ, ശൂദ്ര വർണ്ണം..... ഇതിൽ തന്നെ 84 ജന്മങ്ങൾ പൂർത്തിയാകുന്നു. എല്ലാ ധർമ്മത്തിലുള്ളവർക്കും 84 ജന്മമുണ്ടായിരിക്കില്ല. എത്ര കാര്യങ്ങളാണ് മധുര-മധുരമായ നഷ്ടപ്പെട്ട് തിരികെ ലഭിച്ച കുട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്. കൽപ-കൽപം പഠിച്ചാണ് വന്നതെന്ന് കുട്ടികൾക്കറിയാം. പരുഷാർത്ഥമനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് ട്രാൻസ്ഫറാകുക. ഏതുപോലെയാണോ സ്കൂളിൽ ട്രാൻസ്ഫറാകാറില്ലേ. നിങ്ങളും സംഖ്യാക്രമത്തിൽ പോയി രാജ്യം ഭരിക്കുന്നു. കേവലം ബാബയുടേതായി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ. ബാബയെ ഓരോ നിമിഷവും ഓർമ്മിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ വികർമ്മം എങ്ങനെ വിനാശമാകും. സദാ തന്നോട് സംസാരിക്കണം. ഞാൻ ആത്മാവ് അവിനാശിയാണ്. ബാബ ആജ്ഞ നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നെ ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ വികർമ്മം വിനാശമാകും. ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വികർമ്മം വിനാശമാകില്ല. പദവിയും ഉയർന്നത് ലഭിക്കില്ല. ശരി!

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുംമായ ബാപ്റ്റിസ്മയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്ദനവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

- 1) യോഗ അഗ്നിയിലൂടെ വികർമ്മങ്ങളുടെ കറയെ ഭസ്മമാക്കി വെളുത്തവരാകണം. പവിത്രമായി എല്ലാവരിലും പവിത്രതയുടെ ദയ ചെയ്യണം.
- 2) ഒരു വികർമ്മവും സംഭവിക്കാത്ത തരത്തിൽ സ്വയത്തെ അങ്ങനെയുള്ള അചൽ ഗൃഹമാക്കണം. ഓർമ്മയുടെ പരിശ്രമത്തിലൂടെ തന്റെ അവസ്ഥ പരിപക്വമാക്കണം.

വരദാനം:- സ്നേഹത്തിന്റെ ഇന്ദ്രജാലത്തിലൂടെ നിർബന്ധനനെ പോലും ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ഇന്ദ്രജാലക്കാരായി ഭവിക്കൂ

ബാബയെക്കാളും വലിയ ഇന്ദ്രജാലക്കാർ താങ്കൾ കുട്ടികളാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഇന്ദ്രജാലം താങ്കളുടെ പക്കലുണ്ട് അത് നിർബന്ധനനെ പോലും ബന്ധിതനാക്കുന്നു. ബാബയ്ക്കും കുട്ടികളെല്ലാത്ത മറ്റൊന്നും തന്നെ പ്രിയങ്കരമാകുന്നില്ല. നിരന്തരം കുട്ടികളെ തന്നെയാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്. എത്ര പ്രാവശ്യമാണ് ബാബയെ ഭോജന സമയത്ത് വിളിക്കുന്നത് കഴിക്കുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ബാബ കൂടെയുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ പറയുന്നു കർമ്മം അങ്ങയുടേതാണ്, അങ്ങ് ചെയ്തിക്കൂ ഞങ്ങൾ നിമിത്തമായി കൈ ചലിപ്പിക്കുകയാണ്. പിന്നീട് കർമ്മത്തിന്റെ ഭാരവും ബാബയ്ക്ക് നൽകുന്നു അപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠ ഇന്ദ്രജാലക്കാരായില്ലേ.

സ്തോഗൻ:- തന്റെ സ്വസ്ഥിതിയുടെ ശക്തിയിലൂടെ പരിസ്ഥിതികളെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും പരവശരാകാൻ സാധിക്കില്ല.